

Είναι ιδιαίτερη χαρά και τιμή η φιλοξενία της κ. Αργυρούς Μαργαρίτη στο ιστολόγιο των «Φίλων Της Λογοτεχνίας», με αφορμή το νέο εξαιρετικό μυθιστόρημά της με τίτλο «ΓΕΡΣΗ - Είσαι Το Κόκκινο Στο Αίμα Μου», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός. Η συγγραφέας είχε την καλοσύνη να απαντήσει στο ερωτηματολόγιό μου σχετικά με το συγγραφικό της έργο και τις απόψεις και πεποιθήσεις της για την λογοτεχνία γενικότερα και όχι μόνον. Την ευχαριστώ ιδιαίτερα για το χρόνο που διέθεσε, της εύχομαι καλή επιτυχία στο νέο της βιβλίο, αλλά και σε όλα τα έργα της, και σας προσκαλώ να διαβάσετε τις απαντήσεις της ώστε να γνωρίσετε κι εσείς λίγο καλύτερα την εξαιρετη κ. Αργυρώ Μαργαρίτη!

1) Αγαπητή κ. Μαργαρίτη, τις θερμές ευχές μας για το νέο μυθιστόρημά σας, με τίτλο «ΓΕΡΣΗ - Είσαι Το Κόκκινο Στο Αίμα Μου» και κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός. Ποιό ήταν το έναυσμα για την ενασχόλησή σας με τον κόσμο της λογοτεχνίας και το αντικείμενο της συγγραφής;

Θυμάμαι ότι δεν πήγαινα ακόμα σχολείο, όταν έφτιαξα ένα μικρό ομοιοκατάληκτο ποίημα για να παινέψω το σπίτι του παππού μου. Πάντως από παιδί είχα την ευχέρεια να συνθέτω στίχους. Μάλιστα στο Δημοτικό έγραφα όλες τις εκθέσεις έμμετρες, ακόμα και τις λύσεις στις αριθμητικές. Στο «Vinsanto» υπάρχει ένα τεράστιο ποίημα της Νίνας που βγήκε αβίαστα.

Έχω να διηγηθώ ευτράπελες ιστορίες με αυτό το χούι! Επομένως η αιτία υπήρχε. Η αφορμή δόθηκε το 1997, όταν οι Εκδόσεις ΔΕΛΤΟΣ μου ζήτησαν να γράψω ένα σύντομο αστυνομικό μυθιστόρημα στη σειρά τους «Ελληνικά για ξένους». Αυτό με την ιδιότητα της φιλόλογου και καθηγήτριας Γαλλικών. Έγραψα το «Μουσικό του Κόκκινου σπιτιού» που μέχρι σήμερα εκδίδεται κάθε χρόνο και χαιρεί μεγάλης εκτιμήσεως στο εξωτερικό.

2) Από πού αντλείτε την έμπνευση για κάθε έργο σας και κάθε χαρακτήρα και πόσο δύσκολο είναι να σταχυολογήσετε τις απαραίτητες πληροφορίες, όταν αυτές απαιτούνται, ώστε να συνδυάσετε τυχόν ιστορικά γεγονότα, τόπους και μυθοπλασία στα βιβλία σας;

Είμαι απόλυτα πεπεισμένη ότι «συγγράφω» σημαίνει γράφω μαζί με κάποιον άλλον (π.χ. συγκατοικώ= κατοικώ μαζί με κάποιον). Από την άλλη, «έμπνευση» = εν + πνέω

που σημαίνει πως οι ιδέες φουρούν σαν αέρας μέσα στο μυαλό. Η έμπνευση είναι παντού και κάποιος караδοκεί να του δώσουμε το χέρι μας για να γράψει. Σχεδόν πάντα όταν γράφω μια ιστορία, βιάζομαι να την τελειώσω για να μάθω το τέλος της. Το μυαλό μου είναι πάντα με τις κεραίες τεντωμένες και το παραμικρό ερέθισμα εξάπτει εύκολα την φαντασία μου.

Όσο για τα ιστορικά γεγονότα, αυτά δεν είναι δουλειά του ...Συν, αλλά του γράφοντος. Ναι, οφείλεις να ψάξεις και δη στις πηγές.

3) Συνήθως, οι περισσότεροι συγγραφείς είτε έχουν σπουδάσει κάποιο αντικείμενο, είτε ασκούν ως επάγγελμα κάτι εντελώς διαφορετικό από την συγγραφική τους ιδιότητα. Θα θέλατε να μας μιλήσετε σχετικά με αυτό και να μας πείτε πόσο αρμονικός είναι ο συνδυασμός όλων αυτών και κατά πόσο αλληλοεπηρεάζονται οι επιμέρους ιδιότητές σας;

Το επάγγελμα και οι σπουδές συμβάλλουν στην ευρύτερη διερεύνηση πεδίων και στην συλλογή υλικού. Μπορεί, όμως, να είναι και άσχετα. Μην ξεχνάτε πως ο μεγάλος σύγχρονος παραμυθάς, Ευγένιος Τριβιζάς, είναι εγκληματολόγος. Ο συγγραφέας καταφεύγει συχνά σε θέματα άσχετα με το επάγγελμά του ίσως γιατί θέλει να ξεφύγει ή γιατί μόνο αυτός ο χώρος δεν τον καλύπτει. Εγώ υπήρξα για σαράντα χρόνια εκπαιδευτικός. Σε κανένα βιβλίο μου δεν είχα ως θέμα το σχολείο και, πιστέψτε με, έχω απίστευτα περιστατικά να διηγηθώ. Μόνο σε κάποιο σενάριο δανείστηκα κάποια περιστατικά από τη σχολική μου εμπειρία.

4) Έχετε συμπεριλάβει ποτέ στα βιβλία σας κάποια προσωπικά σας βιώματα; Εάν έχει συμβεί αυτό ποτέ, πόσο εύκολη, ή επώδυνη ήταν η αντικειμενική προσέγγισή τους συγγραφικά;

Ναι. Το έχω κάνει σε όλα μου τα βιβλία, εκτός από το *«Μυστικό»*. Δεν είναι επώδυνο αλλά λυτρωτικό. Καλύτερο κι από ψυχανάλυση. Στο *«Μαύρο Κανταΐφι»* η Κατίνα λέει: «Δεν θα ουρλιάξω, θα γράψω. Ένα και το αυτό...»

5) Στο νέο σας βιβλίο, το οποίο διαδραματίζεται στη Σμύρνη πριν από την Καταστροφή, έχετε βασιστεί στην Ιστορία και σε ιστορικά γεγονότα της εποχής τα οποία αποτελούν το φόντο της μυθοπλασίας σας. Ποιά θεωρείτε ως την πιο σημαντική, ίσως και ανεξάντλητη, "πηγή ιδεών" για έναν συγγραφέα;

Φαντάζομαι πως ο καθείς έχει δικούς του κώδικες και πηγές. Στη *«Γέρση»*, η πρωταρχική μου πηγή ήταν η οικογένειά μου. Και οι δυο γονείς μου είχαν μικρασιάτικη καταγωγή. Ο μπαμπάς μου από τη Σμύρνη και η μαμά από τη Σύλλη Ικονίου. Μεγάλωσα σε προσφυγική γειτονιά και στη Νέα Ιωνία, σημαντική προσφυγούπολη. Η Μικρά Ασία είναι τατουάζ ψυχής.

6) Πιστεύετε πως το επιστημονικό υπόβαθρο είναι απαραίτητο για τη συγγραφή ενός βιβλίου, ή αρκεί το έμφυτο συγγραφικό ταλέντο, η φαντασία και οι εμπειρίες του συγγραφέα;

Σε ό,τι με αφορά, οι σπουδές μου σε πανεπιστήμια της Ελλάδας και της Γαλλίας με βοήθησαν στην έρευνα. Ξέρω πού να ψάξω και πώς. Αλλά αυτό δεν το θεωρώ ουσιώδες. Συλλέγοντας στοιχεία για τη Γέρση, διάβασα πολλές διηγήσεις αγράμματων ανθρώπων, με σωρεία ορθογραφικών λαθών. Ούτε που τα βλέπεις! Είναι ο λόγος τόσο ατόφιος, οι εικόνες συγκλονιστικές! Υποκλίνομαι! Όμως, όταν μαγειρεύουμε, για να γίνει νόστιμο και με ξεχωριστή γεύση χρειάζεται το μπαχαρικό, η φαντασία δηλαδή.

7) Υπάρχει κάποιο μοτίβο ως προς το πότε σας "επισκέπτεται" η συγγραφική σας έμπνευση; Υπάρχει κάποια συγκεκριμένη ώρα, διάθεση, ή τόπος ίσως, που να σας προδιαθέτει να γράψετε, ή είναι κάτι που "ρέει" αβίαστα από μέσα σας συνέχεια;

Σαν άνθρωπος είμαι πληθωρική σε όλα: στα λόγια, στην αγάπη, στο θυμό, στο δόσιμο, στη συμπεριφορά. Η φαντασία μου μοιάζει με οργιώδες τοπίο. Έχω γράψει απίστευτες ιστορίες όταν οδηγώ, όταν κολυμπώ, όταν κοιμάμαι. Και δείτε τα βιβλία μου, κανένα δεν μοιάζει με το άλλο ούτε στο ύφος, στη γλώσσα, στο είδος, στο περιεχόμενο.

8) Όταν ολοκληρώνετε ένα νέο μυθιστόρημά σας αρκείστε στη δική σας μόνο γνώμη και αξιολόγηση, πριν προχωρήσετε στην έκδοσή του, ή αναζητάτε πρώτα την άποψη κάποιου οικείου σας προσώπου την κρίση του οποίου εμπιστεύεστε;

Έχω δυο αγαπημένες αναγνώστριες, αλλά μόνο για το *«Vinsanto»* και τη *«Γέρση»*. Εμπιστεύομαι τη γνώμη τους. Όμως, έχω στο συρτάρι ένα μυθιστόρημα που έχει 7 διαφορετικές εξελίξεις. Το δούλεψα κάποτε με μια ομάδα μαθητών που τους διδάξα δημιουργική γραφή. Σταματούσα σε κάποιο σημείο και ζητούσα απόψεις. Το βιβλίο συνεχίζεται με συνεχείς παραλλαγές βασισμένες στη γνώμη του κάθε μαθητή. Ενδιαφέρον συγγραφικό παιχνίδι αλλά για αναγνώστες εξαιρετικά ψαγμένους!

9) Από τα βιβλία σας υπάρχει κάποιο το οποίο ξεχωρίζετε, στο οποίο ίσως έχετε μεγαλύτερη αδυναμία και γιατί; Θα θέλατε να μας πείτε λίγα λόγια για τα βιβλία σας και, γιατί όχι, την ιστορία "πίσω από την ιστορία" κάποιων από αυτά;

Θα έλεγα πως ξεχωρίζω το *«Μαύρο Κανταΐφι»*, ένα μυθιστόρημα ιδιόρρυθμο. Ξεκίνησα να το γράφω όταν κάποτε μια φίλη μās εκμυστηρεύτηκε το πρόβλημά της ζητώντας συμβουλές. Πήρε τόσες απόψεις όσες και οι γυναίκες που ρώτησε. Σκέφτηκα τότε να γράψω ένα μυθιστόρημα με δυο γυναίκες εντελώς διαφορετικές (χαρακτήρας,

μόρφωση, καταγωγή κ.λ.π) που αντιμετωπίζουν το ίδιο πρόβλημα. Το αποτέλεσμα ήταν εντελώς διαφορετικό από τα σχέδια μου. Οι δυο ηρωίδες αυτονομήθηκαν και κάνανε του κεφαλιού τους. Εγώ απλά κατέγραφα ό,τι μου υπαγόρευαν. Και για να προλάβω λανθασμένες εντυπώσεις, ο τίτλος υπονοεί το αιδού. Και όχι, το βιβλίο δεν είναι κυδαίο.

10) Η συγγραφέας Αργυρώ Μαργαρίτη βρίσκει το χρόνο να διαβάζει για δική της ευχαρίστηση και όχι μόνο για έρευνα πάνω σε κάποιο μελλοντικό βιβλίο της; Εφόσον συμβαίνει αυτό, ποιά είδος λογοτεχνίας προτιμάτε περισσότερο ως αναγνώστρια και γιατί;

Διαβάζω περισσότερα από ένα βιβλία την εβδομάδα, ανάλογα με τον ελεύθερο χρόνο. Διαβάζω γρήγορα και θυμάμαι τα πάντα. Μου αρέσουν όλα τα είδη, αρκεί να σέβονται αυτό που υπόσχονται. Αν είναι ροζ, δεν θέλω να υποτιμά τη νοημοσύνη μου με πραγματολογικές ανακρίβειες και ανοησίες. Αν είναι αστυνομικό, θέλω να με βάλει στο παιχνίδι. Λατρεύω τα μυθιστορήματα που έχουν πλοκή. Όμως μεγάλη μου αγάπη είναι τα βιβλία θεοσοφίας, φιλοσοφίας, και λατρεύω να μελετώ Πλάτωνα και Ηράκλειτο.

11) Θυμάστε το πρώτο σας ανάγνωσμα το οποίο σας "παρέσυρε" στον κόσμο της λογοτεχνίας; Θεωρείτε ότι έχετε δεχθεί επιρροές από κάποιους ομότεχνούς σας, έλληνες ή ξένους, σύγχρονους ή κλασσικούς, στο δικό σας τρόπο γραφής, ύφους ή θεματολογίας;

Είχα την ευλογία να ξεκινήσω γαλλικά, σε ηλικία πολύ μικρή, με μια καταπληκτική δασκάλα, την madame Marie. Όλοι οι μαθητές της χρωστάμε πολλά σε αυτή την υπέροχη γυναίκα. Ξεκινήσαμε με Βικτώρ Ουγκώ και προχωρήσαμε με Καμυ, Μολιέρο, Ρακίνα, δηλαδή από την παιδική ηλικία στα βαθιά νερά. Παράλληλα, μας διηγούνταν ένα παραμύθι, την «Μαγκαλί και του Γιάννη των αστραπών», κάτι σαν τα εφηβικά μας άρλεκιν. Αλλά έχω επηρεαστεί από το μοναδικό περσικό παραμύθι «Χίλιες και Μια Νύχτες» και τον «Μικρό Πρίγκιπα» του Εξυπερί. Θα ήμουν ειλικρινής αν έλεγα πως η γραφή μου έχει δεχτεί επιρροές από το έργο του Νίκου Καζαντζάκη.

12) Ποιά είναι τα αγαπημένα σας βιβλία και συγγραφείς; Από την ελληνική και παγκόσμια λογοτεχνία υπάρχει κάποιο βιβλίο το οποίο έχετε λατρέψει, το οποίο "ζηλεύετε" ως λογοτεχνικό έργο και θα θέλατε, ή ονειρεύεστε να είχατε συγγράψει εσείς;

Από σύγχρονους Έλληνες συγγραφείς θαυμάζω πολλούς και διαβάζω ακόμα περισσότερους, αλλά για λόγους δεοντολογίας δεν θεωρώ σωστό να αναφέρω ονόματα και τίτλους. Θα ήθελα να έχω γράψει το «Αρωμα» του Ζισκίντ και το «Κουτσό» του Κορτάθαρ. Αλλά και η «Πέτρινη Σχεδία» του λατρεμένου Ζοζέ Σαραμάγκου με έκανε

να ζηλέψω τρομερά. Και θέλω κάποτε να γράψω κάτι σαν τα βιβλία της Έλενα Μπλαβάτσκι.

13) Πιστεύετε πως ο συγγραφέας πρέπει να ταξιδεύει ώστε να έχει κάποια βιώματα από τις χώρες και τις τοποθεσίες τις οποίες, τυχόν, περιγράφει στα βιβλία του και πόσο εφικτό είναι αυτό στην πράξη κατά τη γνώμη σας; Είναι απαραίτητο κάτι τέτοιο, απλά και μόνο, για την "διεύρυση των οριζόντων" του;

Τα ταξίδια είναι πάθος ζωής και χαρίζουν περιουσία πνεύματος. Είναι σημαντικό όμως να μένεις για ένα διάστημα σε κάποιο μέρος. Να περπατήσεις, να μυρίσεις, να αφουγκραστείς.

14) Θεωρείτε ότι ο συγγραφέας θα πρέπει να ασχολείται με διαφορετικά είδη λογοτεχνίας και να "πειραματίζεται" θεματολογικά, ρισκάροντας να χάσει το ήδη υπάρχον αναγνωστικό του κοινό, ή θα όφειλε να εμμένει στο είδος που τον έχει καθιερώσει;

Είναι θέμα προσωπικό. Εγώ δεν παραμένω στο ίδιο μοτίβο γιατί δεν μου βγαίνει αλλιώς.

15) Πιστεύετε πως οι συγγραφείς οφείλουν να προβληματίζουν τους αναγνώστες "αφυπνίζοντας" τη σκέψη τους, ή ο σκοπός των βιβλίων τους θα έπρεπε να είναι απλά και μόνο ψυχαγωγικός; Εσείς, ποιά μηνύματα επιδιώκετε να "περάσετε" στους αναγνώστες σας και σε ποιο είδος αναγνωστικού κοινού, συνήθως, απευθύνεστε μέσα από το συγγραφικό έργο σας;

Δεν είναι απαραίτητο να παίρνουμε μηνύματα από όλα τα βιβλία. Οι έννοιες ψυχαγωγία και διασκέδαση είναι διαφορετικές, αλλά εξ ίσου απαραίτητες. Όταν διαβάζω ένα επιστημονικό σύγγραμμα, δοκίμιο ή έρευνα γιατί θέλω να ενημερωθώ και όχι μόνο, έχω ανάγκη να χαλαρώσω μετά διαβάζοντας ένα μυθιστόρημα «σαγαπώ-μαγαπάς».

Τα δύο τελευταία βιβλία μου έχουν έντονη πλοκή, μυστήριο και αγωνία. Αυτό ψάχνω στα διαβάσματά μου και αυτό επιθυμώ να προσφέρω στους αναγνώστες μου.

16) Θεωρείτε πως η σύγχρονη πραγματικότητα μπορεί να αποτελέσει πηγή έμπνευσης για έναν συγγραφέα και, ειδικότερα, οι τόσο δύσκολες καταστάσεις που βιώνουμε τελευταία στην πατρίδα μας; Ή μήπως το ζητούμενο από τους αναγνώστες είναι ακριβώς η "φυγή" από αυτήν την ζοφερή πραγματικότητα;

Με κουράζει, με απογοητεύει και με φορτίζει αρνητικά η σύγχρονη πραγματικότητα. Για ποιο λόγο να την διαβάσω κιόλας;

17) Στην σύγχρονη πραγματικότητα και στην εποχή της άκρατης τεχνολογίας ποιά θεωρείτε πως είναι η θέση του λογοτεχνικού βιβλίου; Περνάει τελικά το βιβλίο κρίση στη χώρα μας ή διεθνώς και τί θα μπορούσαμε να κάνουμε ώστε να γίνει πιο προσιτό στο αναγνωστικό κοινό και ιδιαίτερα στους νέους;

Τρία υποερωτήματα σε μια ερώτηση! Αφήνω τα δύο πρώτα να απαντηθούν από ειδικούς και περνάω στο τρίτο. Είναι κρίμα που δεν διαβάζουν τα νέα παιδιά. Αυτό είναι μέγιστο και βασικό καθήκον οικογένειας και σχολείου. Ως μητέρα και εκπαιδευτικός έχω άποψη, αλλά χρειάζομαι χώρο και χρόνο για να ξεδιπλώσω σκέψεις, προτάσεις, ιδέες.

18) Είχατε κάποιους "ενδοιασμούς" όταν αποφασίσατε να δώσετε το πρώτο σας βιβλίο προς έκδοση; Αγωνιούσατε ως προς την αποδοχή που θα τύχαινε αυτό από το αναγνωστικό κοινό; Η θεματολογία των βιβλίων σας, πιστεύετε πως παίζει τον δικό της ρόλο στην αποδοχή αυτή;

Όταν εκδόθηκε το «Μυστικό του Κόκκινου Σπιτιού» ήμουν σίγουρη και πίστευα πως ήταν η ώρα να κάνω το βήμα ετούτο. Δεν έχω ποτέ αγωνία, ακόμα κι όταν μιλώ σε πολυπληθές κοινό. Για άλλα πράγματα αγωνιώ, και κυρίως για όσα δεν φτάνει το χέρι μου. Αλλά θέλω να διαβάζονται τα βιβλία μου. Όταν μαγειρεύω ένα φαγητό και βάζω μέσα κόπο, μεράκι, υλικά και φαντασία θέλω όλοι να το φάνε και να μου πουν πως το βρήκαν υπέροχο. Όσο για τη θεματολογία, εξαρτάται σε τι αναγνωστικό κοινό απευθύνεται το βιβλίο.

19) Εσείς, με την έως τώρα πείρα σας στον χώρο της συγγραφής, τί θα συμβουλευάτε όλους τους νέους επίδοξους συγγραφείς, που ονειρεύονται να δουν κάποτε ένα βιβλίο τους στις προθήκες των βιβλιοπωλείων και, ιδιαίτερα, εν μέσω αυτής της δύσκολης οικονομικής συγκυρίας;

Πρώτα πρώτα να διαβάζουν. Μανιωδώς! Να αποκτήσουν ερωτική σχέση με το βιβλίο. Και όταν γράφουν να μην νοιάζονται αν αρέσουν στους άλλους. Να είναι αυθεντικοί. Και να έχουν υπόψη τους πως η συγγραφή δεν είναι επάγγελμα αλλά ανάγκη της ψυχής.

20) Κλείνοντας και, αφού σας ευχαριστήσω θερμά για την τιμή της παραχώρησης αυτής της συνέντευξης, θα ήθελα να σας ευχηθώ ολόψυχα καλή επιτυχία σε όλα σας τα βιβλία και ειδικότερα, στο νέο μυθιστόρημά σας «ΓΕΡΣΗ - Είσαι Το Κόκκινο Στο Αίμα Μου», και να σας ρωτήσω για τα άμεσα συγγραφικά σας σχέδια. Τί να περιμένουμε από εσάς στο μέλλον;

Ξεκίνησα να γράφω τη Γέρση πριν από 22 χρόνια. Επειδή σκόνταψα σε πολλά ερωτήματα που γύρευαν απάντηση, αφιέρωνα χρόνο στην έρευνα και παράλληλα έγραφα άλλα βιβλία. Η συγγραφή της «Γέρσης» ήταν ταξίδι μαγικό. Όταν όμως έγραψα την τελευταία λέξη, κατέρρευσα. Το κορίτσι έφυγε από τα χέρια μου, κλειδώθηκε μέσα στο βιβλίο και δεν μπορώ να κάνω τίποτα πια για εκείνη. Τώρα, για να έρθω στα ίσα μου, γράφω δύο μυθιστορήματα. Το ένα είναι εφηβικό- νεανικό και είναι μυστηρίου/φαντασίας. Αυτό το έχω ξεκινήσει πριν από καιρό σαν υπόσχεση στους μαθητές μου. Αλλά ξαφνικά, δεν θυμάμαι πώς, προέκυψε το αστυνομικό και με συνεπήρε. Αγωνιά για την συμπεριφορά του δολοφόνου και την τύχη που θα έχει το τελευταίο θύμα του. Όταν τελειώσουν τα πρώτα τρεχάματα της «Γέρσης», θα το ολοκληρώσω.

Ευχαριστώ για τις υπέροχες ερωτήσεις που με βοήθησαν να οργανώσω σκέψεις.

Αργυρώ Μαργαρίτη

Βιογραφία Αργυρούς Μαργαρίτη:

Η ΑΡΓΥΡΩ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ γεννήθηκε στη Νέα Ιωνία. Μεγάλωσε σε μια προσφυγική γειτονιά, τότε που το παιχνίδι στους δρόμους ήταν τρόπος ζωής. Σπούδασε γαλλική και ελληνική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, έκανε μεταπτυχιακό στη Σορβόνη, παρακολούθησε μαθήματα γλωσσολογίας στο Πανεπιστήμιο της Μπεςανσόν, ιστορία της τέχνης στο Γαλλικό Ινστιτούτο και συμμετείχε για δύο χρόνια στα διεθνή προγράμματα Lingua. Εργάστηκε ως εκπαιδευτικός στο Πειραματικό Λύκειο Αναβρύτων και τα τρία τελευταία χρόνια στο Ελληνικό Σχολείο των Βρυξελλών. Έχει εκδώσει πέντε βιβλία, έχει επιμεληθεί δύο ντοκιμαντέρ και έχει γράψει τηλεοπτικά σενάρια. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν τα μυθιστορήματά της «VINSANTO Το Κρασί Της Λάβας» (2014) και «ΓΕΡΣΗ Είσαι Το Κόκκινο Στο Αίμα Μου» (2017).

Περισσότερες πληροφορίες για το έργο της συγγραφέως στο προσωπικό της προφίλ στο site των εκδόσεων Ψυχογιός:

<http://www.psichogios.gr/site/Authors/show/891/argyrw-margarith>

Εργογραφία Αργυρούς Μαργαρίτη:

«ΓΕΡΣΗ Είσαι Το Κόκκινο Στο Αίμα Μου»

(2017)

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 568

Τιμή: 15,93 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Ένας έρωτας παραμυθένιος το μυθιστόρημα αυτό, μπερδεμένος στις κλωστές της Ιστορίας, τότε που θέλησε να δοκιμάσει τις αντοχές της προδοσίας, τη δύναμη της φωτιάς.

Σαν τα παραμύθια της Χαλιμάς, οι ζωές μπερδεύονται με το καβουρντισμένο κύμινο και το πετιμέζι, Ρωμιοί και Τούρκοι, κιμπάρηδες και ραχατλήδες, ηγέτες ξιπασμένοι, ανίκανοι, παθιασμένοι, αδιάφοροι. Ο χορός των ζεϊμπέκηδων, οι ατμοί του χαμάμ, τα προσκοπάκια στο Αϊδίνι,

μυστικά και κατακωνιασμένες αμαρτίες, προδοσίες, φονικά, ένα γυμνό κορίτσι κρεμασμένο ανάποδα, ο Αχέροντας να καταπίνει φαντάρους, στην Αλμυρά Έρημο να ξεραίνονται οι κόκκινες μηλιές, οι ατμοί του χαμάμ να θολώνουν τις ζωγραφιές.

Η Γέρση μεγάλωσε στη Σμύρνη, αρχοντοπούλα αναντάμ μπαμπαντάμ, στη θωριά της σου κοβόταν η ανάσα. Περήφανη και ξιπασμένη, μαστίγωνε τις δούλες της μπας και τις κάνει φιλενάδες. Λουζόταν στο χαμάμ, όταν την είδαν ξαφνικά τα δυο καρντάσια, ο Γιώργης κι ο Σελίμ, κι ήρθε ο έρωτας να σπαράξει τη σάρκα, να ξεπαστρέψει, να μαγέψει.

«Τι είμαι για σένανε, Γιώργη Καραδάμογλου; Αυτό μόνο... πρέπει να ξέρω...»

Το άλογο κρεμέτισε χτυπώντας την οπλή του σε μια πέτρα που εξείχε, ο αμαξάς τράβηξε τα γκέμια. Ο Γιώργης έχωσε τα μάτια στα τσινόρα της, ζυγίστηκε πάνω τους, ισορρόπησε, κρεμάστηκε. Βούλιαξε στο υγρό βλέμμα, φοβήθηκε μη γίνει δάκρυ και τον πνίξει, τσούλησε στην κατηφόρα της μύτης να σωθεί, κώθηκε στα ρουθούνια να ρουφήξει την οσμή της. Στα χείλη παραδόθηκε. Τα λευκά της δόντια τον γεμίσανε πληγές καθώς θυμήθηκε τη νύχτα τους. Εδώ που φτάσανε, δεν είχε άλλη επιλογή. Έπρεπε να της πει την αλήθεια. Πήρε το χέρι της, έσκυψε κι απόθεσε στη φούχτα της ένα φιλί.

«Εσύ, ομορφιά μου, είσαι το κόκκινο στο αίμα μου...»

Ένα εξαιρετικό μυθιστόρημα για τις ημέρες αίγλης και δόξας της Σμύρνης πριν από τη Μικρασιατική Καταστροφή!

«VINSANTO Το Κρασί Της Λάβας» (2014)

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 488

Τιμή: 15,93 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Ένα παράξενο γράμμα, μισό στα πορτογαλικά, το άλλο μισό σε ανορθόγραφα ελληνικά, που αναφέρεται σε έναν αμύθητο θησαυρό, γίνεται αφορμή να βγουν στην επιφάνεια ψέματα σκεπασμένα από τη λάβα. Εκεί, λοιπόν, στο νησί με το κοιμισμένο ηφαίστειο, θαμμένοι ναοί από την εποχή της έκρηξης κρύβουν τον θρύλο που μπολιάζει πάθη και οπλίζει χέρια.

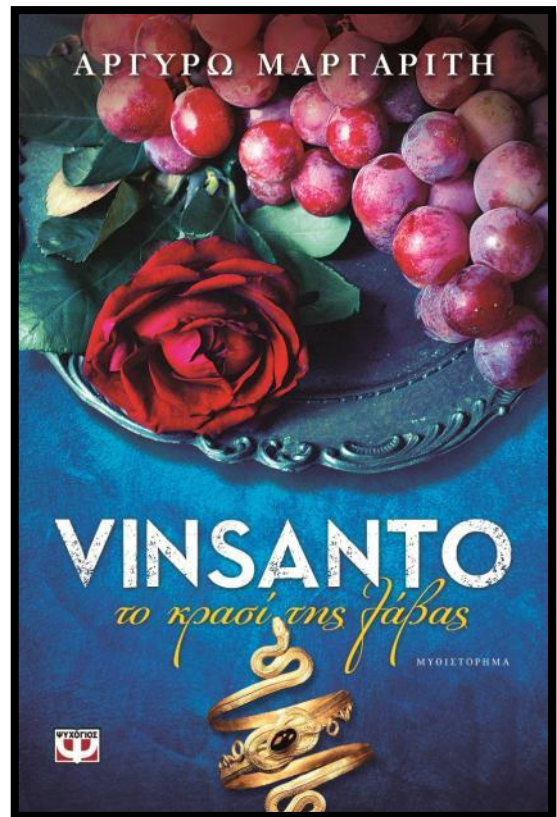
Κορυφίοι του χορού η αλλοπρόσαλλη Νίνα και ο Ζοζέ με το μαυριτάνικο αίμα, που κουβαλούν μυστικά πλεγμένα με μύθους. Η όμορφη Κάρμεν και ο παθιασμένος αρχαιολόγος της, βουτηγμένοι σε έναν έρωτα που ψεύδεται κι απογειώνεται. Κι εκείνο το κάθαρμα ο Σπύρος, που δεν μπορεί να αποκρυπτογραφήσει το παράξενο γράμμα, γι' αυτό και σέρνεται στο κυνήγι ενός θησαυρού χωρίς να γνωρίζει το τίμημα. Ψηλά, στο μοναστήρι του Αϊ-Σύκα του Παλαβιάρη, ένας μυστηριώδης ηγούμενος που ξέρει αλλά δεν μπορεί να μιλήσει. Όλοι τους μεθυσμένοι απ' το κρασί της λάβας, το βισάντο, λιωμένο ρουμπίνι φυλακισμένο για χρόνια στα βαρέλια. Ίσως γι' αυτό τα πρόσωπα της ιστορίας δεν έχουν τον έλεγχο. Γιατί το βισάντο το φτιάχνει ο ήλιος και το ηφαίστειο.

Ίντριγκες, παθιασμένοι έρωτες, ανεξήγητοι θάνατοι και φονικά, ακριβά όνειρα και προδοσίες. Ένα βιβλίο που θα μπορούσε να είναι οδοιπορικό στο ωραιότερο νησί του κόσμου, ερωτικό γιατί τα κορμιά δεν ντρέπονται όταν σφαδιάζουν πλεγμένα πάνω στα βότσαλα, μυστηριώδες αφού κανείς δεν περιμένει αυτό που ξετυλίγεται σε κάθε σελίδα.»

Vinsanto ή βισάντο ή βισάντο:

Είναι το παραδοσιακό γλυκό κρασί της Σαντορίνης, που παράγεται από τα «λιαστά» σταφύλια του νησιού κι έχει βαθύ μπρούτζινο χρώμα.

Η προστατευόμενη εμπορική επωνυμία του κρασιού είναι Vinsanto, ενώ στην ελληνική αγορά συνοδευτικά μπορεί να αναγράφεται με γράμματα του ελληνικού αλφαβήτου, δηλαδή Βινσάντο. Στη ντοπιολαλιά συχνά αναφέρεται ως βισάντο.

Το κρασί Vinsanto θεωρείται συνεχιστής των «πάσσων», όπως ονομάζονταν στην αρχαιότητα οι λιαστοί οίνοι, για τους οποίους φημίζονταν τα νησιά του Αιγαίου. Έχουν επικρατήσει δύο θεωρίες για την προέλευση του ονόματος. Η πρώτη υποδηλώνει την γεωγραφική καταγωγή του κρασιού [vino di Santorini (ιταλικά): οίνος από την Σαντορίνη]. Η δεύτερη θεωρία αναφέρεται στη χρήση του κρασιού για την Θεία Ευχαριστία [vino santo (ιταλικά): άγιος οίνος].